

РЕШЕНИЕ

№ 3604

гр. София, 02.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 19.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **3437** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК във вр. чл.259, ал.3 от ЗПУО и чл.205, ал.5 от ЗПУО.

Образувано е по жалба на З. Б. Т. и В. М. Ш., като родители и законни представители на малолетното дете В. В. Ш. срещу заповед № РД-07-2187-1745/06.04.2023г., издадена от директора на 125 СУ „Б. П.“.

В обстоятелствената част на жалбата са въведени съображения за незаконосъобразност на акта, поради постановяването му в противоречие с нормите на материалния закон, неговата цел и процесуалните правила. Изложено е, детето е ученик в 125 СУ „Б. П.“ от началото на втория срок на учебната 2022/2023г., а именно от 31.01.2023г., като за този период не са му налагани други наказания. Не оспорват, че В. Ш. е нарушил чл. 47, т. 4, т.7, т.9 и т.25 от Правлиника за дейността на училището, но това в никакъв случай не било системно нарушение. Считат, че преди да бъде наложена санкцията „преместване в друго училище“, е следвало да се изчерпат останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на ученика, какъвто е разума на закона. До момента на провинението му на 20.03.2023г., жалбоподателите не са били информирани за други подобни нарушения от ръководството на училището. Липсвали доказателства, че ученикът постоянно е нарушавал дисциплината, за да е налице системност, при провеждане на учебния процес, което да мотивира директора да приложи най-тежкото наказание. Системност означавало налагане на две или по-вече наказания и то за извършване на едни и същи нарушения, свързани с неспазване на

училищната дисциплина.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателите не се явяват, като са депозирали на 12.05.2023г. писмена молба, в която посочват, че поддържат оспорването на акта, а по същество молят за неговата отмяна, поради незаконосъобразност.

Акцентираща се, че не е взето предвид под никаква форма, отрицателното въздействие, което налагането на санкцията „преместване в друго училище“ би имало спрямо детето. Дейностите за въздействие върху вътрешната мотивация и преодоляване на проблемното поведение на ученик били регламентирани в чл. 45 от Наредбата за приобщаващото образование, каквито не били предприети. Съгласно чл. 3, ал. 1 от Конвенцията за правата на детето, ръководещи били висшите интереси на детето и същите следвало да се преценяват конкретно във всяко административно или съдебно производство. Изискванията на Конвенцията в случая не били спазени, което представлявало съществено процесуално нарушение. В заповедта, не се съдържали мотиви, относно избора на вида на наложената най-тежка санкция. Формално били посочени нарушения на дисциплината извършени в няколко последователни дни, но същите под никаква форма не биха могли да се приемат за системни. Като не е изложил конкретни мотиви относно проявленията на поведението на ученика и относно избора на наложената санкция, административният орган не е обосновал упражняването на предоставеното му правомощие в съответствие с целта на закона.

Ответникът- директор на 125 СУ „Б. П.“ не изпраща процесуален представител в съдебно заседание. На 15.05.2023г. е представена писмена молба, в която се оспорва жалбата. По същество се сочат доводи за нейната неоснователност и законосъобразност на постановения акт. Излага се, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в установената форма, при съблюдаване на реда за провеждане на административното производство и в съответствие с нормата на материалния закон.

Обобщава се, че директора на 125 СУ „Б. П.“ се е възползвал от правото си, мотивите за издаване на административния акт да бъдат изложени отделно от самия него, като същите можели да бъдат изведени от съпътстващите документи в преписката. В заповедта подробно били посочени нарушените от ученика норми, предвидени както в ЗПУО, така и в чл. 47, т. 4, т.7, т.9 и т. 25 от Правилника за дейността на училището. Нарушенията се изразявали в употреба и разпространение на тютюневи изделия: вейп комплект и електронни цигари „Г.“ в сградата на училището, употреба на никотинови прахчета „снус“ и предоставянето им за употреба от други ученици от 125 СУ „Б. П.“. Нарушението се характеризирало с висока обществена тежест, поставящо в риск, както живота и здравето на самия ученик, така и на останалите ученици от 125 СУ „Б. П.“. Процедурата по чл. 204 от ЗПУО за налагане на наказанието била стриктно спазена, като са предприети всички мерки за преодоляване на проблемното поведение на ученика В. Ш.. В чл. 200, т. 4 от ЗПУО било предвидено, че конкретната санкция се налага при тежки или системни нарушения. Употребата на съюза „или“ давала алтернативност при преценката за налагане на наказанието, т.е. законодателят е предвидил възможността административният орган да наложи наказанието не само при установени системни нарушения, но и при установени тежки такива. Проведено било заседание на Педагогическия съвет на училището, на което са присъствали, както ученика, така неговите законни представители. Родителите били уведомени за действията на ученика, изразяващи се в нарушаване на норми от училищния правилник, както и са присъствали на всички срещи, които са провеждани, информирани са за поведението на ученика и за мерките, които ще бъдат предприети

от ръководството на училището. Касаело се действия, които се квалифицират като грубо нарушение на училищния правилник, а детето не показвали никакво чувство за вина или срам от постъпките си.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в процеса и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Производството е било образувано въз основа на доклад № РД15-215-1816/29.03.2023г. от класния ръководител на 5 „г“ клас г-н В. П. К., с който е предложено на директора на 125 СУ „Б. П.“ да наложи на В. В. Ш. санкция „Преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1, т.4. от ЗПУО. Изложено е, че В. е употребил и е дал на Т. Н. Г. никотинови пакетчета (снус) по време на междучасие, след което на нея ѝ е прилошало и се е наложило да потърси помощ от медицинското лице в училището. В. е внасял електронни цигари „IQOS“ и по време на междучасие със съученичката си Т. Г. са пушили от тях в сградата на училището. След сигнал на техните съученици към педагогическия съветник В. е скрил цигарите зад един от шкафовете в класната стая и категорично отричал да са негови. След разговор с ученици от 5 „г“ клас, класният ръководител установил, че В. от няколко седмици внася в сградата на училището електронни цигари. Действията на ученика били в грубо нарушение на Правилника, а В. не показвал никакво чувство за вина или срам от постъпките си.

С писмо изх. № ЗР22-745-694/31.03.2023г. е бил уведомен директор на Дирекция „Социално подпомагане“, отдел „Закрила на детето“, район „М.“, че В. В. Ш., ученик от 5 „г“ клас, с настоящ адрес: [населено място], ж.к „М. 1“, [жилищен адрес] ще бъде предложени пред Педагогическия съвет за налагане на санкция по чл. 199, ал. 1, т. 4 от ЗПУО - „Преместване в друго училище“ за употреба на тютюневи изделия и „снуски“, противообществени прояви, не спазва правилника за дейността на институцията, като е нарушил Правилника за дейността на училището в частта „Задължения на учениците“, а именно:

- Чл. 47, т. 4 - Да не участва в хазартни игри, да не употребява тютюн и тютюневи изделия, алкохол, наркотични вещества и енергийни напитки;
- Чл. 47, т.7- Да спазва правилата за поведение в паралелката и в училището;
- Чл. 47, т. 9 - Да спазва правилника за дейността на институцията;
- Чл. 47, т. 25 - Да спазва общоприетите норми на поведение на обществени места.

Посочено е, че В. В. Ш. е ученик в 125 СУ „Б. П.“ от началото на втори срок, преди това е бил ученик в 118 СУ. До този момент няма наложена санкция.

Изпратено е било уведомление и до майката на В. В. Ш. с изх. № ЗР22-747-696/31.03.2023г. във връзка с мотивирано предложение на класния ръководител и след извършване на следните дейности за преодоляване на проблемното поведение на сина ѝ: обсъждане между ученика и класния ръководител; обсъждане между ученика и заместник-директор Д. В., обсъждане между ученика и педагогически съветник; разговор с инспектор от Детска педагогическа стая към 7-мо РУ на СДВР. Посочено е, че детето ще бъде предложено за налагане на санкция по чл. 199, ал. 1, т.4 от ЗПУО - „Преместване в друго училище“ за следните нарушения:

чл.47, т.4, чл.47, т.7, чл.47, т.9 и чл.47, т.25 от Правилника за дейността на 125 СУ „Б. П.“. Жалбоподателката е информирана, че във връзка с чл. 65, ал. 1 от Наредба за приобщаващото образование, нейното дете ще бъде изслушано от директора на училището в присъствието на педагогически съветник и социален работник. На основание чл. 65, ал. 2 от Наредба за приобщаващото образование, тя също има право да присъства на изслушването и да изрази мнение. Изслушването ще се състои на 05.04.2023 г. от 19.00 часа в учителската стая на 125 СУ „Б. П.“.

Проведено е било на 05.04.2023г. заседание на Педагогическия съвет на 125 СУ „Б. П.“, за което е съставен протокол № 9.

По т.1. от дневния ред г-н В. К., класен ръководител на V „г“ клас е запознал присъстващите със своя доклад с предложение за налагане на санкция по чл. 199, ал. 1, т. 4 от ЗПУО „Преместване в друго училище“ на ученика В. В. Ш.. Мотивите за предложението са, че В., заедно със своята съученичка Т. Н. Г. са внесли в училището „снус“, вейпове и електронни цигари, които многократно са употребявали в сградата на училището. След употреба на „снус“ на Т. й става лошо, което е станало повод за изясняване на случая. В. Ш. е в 125 СУ „Б. П.“ от втория срок на настоящата година, като преди това е бил ученик в 118 СУ. Той твърдял, че е взел от свой съученик от бившето си училище „снус“, вейпове и електронни цигари. От две седмици ги употребява, включително и в класната стая през междучасията. Наблюденията и проведените разговори с двамата ученици показвали, че те не съжаляват за извършеното.

В изказването си заместник-директорът г-жа Д. В. информирала, че наред с работата на класния ръководител, тя и педагогическият съветник, отговарящ за класа г-жа А. И., многократно са се срещали с учениците и са работили с тях с цел преодоляване на проблемното им поведение. Информирани е и отдел „Детска педагогическа стая“ към 7-мо РУ на СДВР и с учениците се е срещал инспектор К. А.. С помощта на инспектор А. учениците са казали къде крият „снуса“ и устройствата /вейпове и електронни цигари/ и същите са открити на посочените места - в шкаф в кабинет 304 и в мъжката съблекалня на физкултурния салон върху металните шкафчета. Две електронни цигари са изхвърлени и върху покрива на ниското тяло на училището и те се намират все още там.

Г-жа В. Н. – директор на 125 СУ „Б. П.“ е подчертала, че ангажимент на ръководния екип и на всички учителите е да осигурят безопасна среда в училище за всички ученици, да осигурят спокойствие на родителите, когато водят децата си в училище, а тези ученици правят средата опасна, което е недопустимо.

За изслушване са били поканени В. Ш. и неговите родители.

На въпроса на г-жа Н. към В. дали знае защо е поканен, ученикът отговорил утвърдително. Не пожелал да разкаже какво се е случило.

Бащата г-н Ш. обяснил, че техният син им е казал, че са намерили цигари във физкултурния салон. Той ги е извадил, но други са ги използвали. В чата учениците от класа потвърждавали това. Срещата с инспектора от Детска педагогическа стая не е накарала никого да признае. Уточнил, че досега не е знаел какво е „снус“. Те като родители не са съгласни със станалото, но не могат да променят нищо. Майката на В. отбелязала, че в полученото уведомително писмо са изброени 4 (четири) точки, но досега е коментирала само една. Те са притеснени от налагането на най-тежкото наказание, защото не знаят какъв ефект ще има върху детето. Добавила, че всеки има право на втори шанс. Осъзнават какво е направил и оставят Съвета да вземе решение.

Г-жа Н. обяснила, че в писмото са изброени нарушените точки от Правилника за дейността на училището.

Г-жа С. К. - учител по биология, попитала защо В. е преместен в средата на учебната година, на което г-жа Н. отговорила, че това е направено по лична молба на бащата на детето. По негови твърдения искал да изведе детето от „лошата среда“ в 118 СУ. Ръководството предположило, че става въпрос за тормоз, и уважило молбата на родителите. След установените нарушения при повторната среща бащата казал, че В. е некомуникативен. В проведен разговор със зам.-директора на 118 СУ г-жа Ю. признала, че е имало проблеми, но не били такива.

Г-жа Р. Р. - учител по технологии и предприемачество, споделила впечатлението си, че В. не е толкова мълчалив, но е неадекватен по отношение на учебната работа. Добавила, че след побоя, нанесен от Т. Г. на нейната съученичка Ц., работата с класа била много трудна. Подкрепя предложението за налагане на санкция.

Други изказвания не са били направени.

Извършено е било гласуване, като „за“ налагане на санкция на В. В. Ш. са били 91 членове на ПС, „въздържал се“- 1, „против“- няма. Прието е било предложението за налагане на санкция по чл. 199, ал. 1, т. 4 от ЗПУО „Преместване в друго училище“ на В. В. Ш., ученик от V“ г“ клас на 125 СУ „Б. П.“.

С оспорената заповед № РД-07-2187-1745/06.04.2023г., директора на 125 СУ „Б. П.“ е наложил санкция „Преместване в друго училище“ на В. В. Ш., ученик от V „г“ клас, със срок: до края на учебната 2022/2023 година. Мотивите за това са: неизпълнение на задълженията на ученика, определени в Закона за предучилищното и училищното образование, нормативните актове по неговото прилагане и чл. 47, т. 4, т. 7, т. 9 и т. 25 от Правилника за дейността на 125 СУ, изразяващо се в следните допуснати провинения: употреба и разпространение на тютюневи изделия, вейп комплект и електронни цигари „Г.“ в сградата на училището, употреба на никотинови прахчета „снус“ и предоставянето им за употреба от други ученици от 125 СУ „Б. П.“.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок, считано от 06.04.2023г.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, посочени от З. Б. Т. и В. М. Ш., като родители и законни представители на В. В. Ш. и на всички основания по чл.146 АПК, преценява следното:

На първо място, актът е постановен от компетентен орган- чл. 203, ал.1 ЗПУО в пределите на неговата власт. Не се констатира порок на заповедта по чл.146, ал.1 от АПК.

На второ място, оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл.

146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд/. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновано е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателите в хода на производството, те са били уведомени за неговото образуване и са взели участие при протичането му- чл.204 ЗПУО. В случай, че жалбоподателите не са се запознали с всички събрани по преписката доказателства, това процесуално право те могат да упражнят в пълен обем в съдебния процес, като оспорят писмените доказателства или представят нови такива.

На четвърто място, спорът между страните по делото се свежда до приложението на нормите на материалния закон- чл.146, т.4 от АПК.

Съгласно чл.200, ал.4 ЗПУО санкцията "преместване в друго училище" се налага за тежки или системни нарушения, като законодателят е дефинирал тези условия под формата на алтернативност. Законът не съдържа легални определения за „системност“ и „тежест“ на нарушението. Обичайно в практиката се възприема, че системност е налице при извършване на едно нарушение най-малко три пъти. От доказателствата по делото не се установява колко пъти /кога, на кои дати/ В. В. Ш. е нарушил Правилника за дейността на 125 СУ „Б. П.“ и конкретно е употребил и разпространил в сградата на училището тютюневи изделия: вейп комплект и електронни цигари „Г.“, както и никотинови пакетчета „снус“ и ги е предоставил за употреба на други ученици / в частност на Т. Н. Г./.

За тежки нарушения се приемат тези, които имат значително негативно въздействие върху отделни лица и/или обществото като цяло. Несъмнено поведението на В. В. Ш. е укоримо и в разрез с правилото на чл.47, т.4 от училищния правилник. Т. провинение не следва да бъде толерирано и спрямо ученика е резонно да се наложи една от предвидените в закона санкции. Порицателна е постъпката на ученика, защото употребата на тютюневи изделия, в.т.ч. и така нар. пакетчета „снус“ могат да бъдат изключително опасни за развиващия се мозък на децата, тъй като потенциално увреждат участъци от него, които контролират вниманието, ученето и запомнянето. Необходимо е съвместно с лекари и учители да се подеме и проведе кампания срещу употребата на „снус“ сред подрастващите и за забраната на никотиновите смеси, защото прекомерната им употреба води до пристрастяване, а впоследствие може лесно да се премине и към други упойващи субстанции.

В чл.199, ал.1 ЗПУО законодателят е регламентирал пет вида санкции, като същите са изредени във възходящ ред с оглед степента на нарушението. Това са забележка, преместване в друга паралелка в същото училище, предупреждение за преместване в друго училище, преместване в друго училище и преместване от дневна форма в самостоятелна форма на обучение. При налагането на всяка една от тези санкции, органът дължи мотиви за направения избор. Следва да посочи какви са причините, че предприетата санкция е най-подходяща за съответния ученик. В случая е избрана четвъртата по тежест санкция, без никаква обосновка за причините. Това е необходимо, за да може да се установи защо например не е избрана санкцията "предупреждение за преместване в друго училище", каквато според становището на съда би била по-удачна и отговаряща на тежестта на нарушението. На В. В. Ш. до този момент не е била налагана друга санкция, това е негово първо провинение.

Значително по-приемливо и превъзпитаващо би било да се наложи третата санкция, която е съответна на сериозността на нарушението. За да определи една или друга санкция, директорът следва да изложи мотиви, като конкретизира по какви именно доводи тази санкция се явява целесъобразна за констатираното нарушение. Такива мотиви в заповедта не са обективирани, още по-малко защо нарушението/нарушенията са възприети като „тежки“ или „системни“.

Непълното посочване на фактически основания за издаване на административния акт пречатства осъществяването на контрол за правилното прилагане на материалния закон от административния орган. Неизлагането на мотиви, дори и когато ответникът е овластен да реши въпроса по свободна преценка, е основание за отмяната на акта. Изискването за мотивиране на акта означава той да съдържа съвсем конкретни аргументи за неговото издаване, които освен това да бъдат и относими към приложимата материалноправна норма. В съдебната фаза на процеса, е процесуално недопустимо съдът да попълва липсващи мотиви в административния акт, които да съответстват на приложимата към правоотношението нормативна разпоредба.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че не е спазен и реда за налагане на санкция, тъй като по делото не са налични доказателства за предприетите мерки за въздействие върху поведението на ученика. От анализа на посочената разпоредбата на чл.199 ЗПУО се установява, че задължителна предпоставка преди налагане на санкция на ученик е изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение. Целта на закона е не да се наложи санкция на всяка цена, а напротив, да се направи опит да бъде превъзпитано детето, за да разбере неправилността на допуснатата от него проява, като се въздейства за преустановяване на последващи подобни такива.

По делото липсват доказателства да са предприети действия за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на ученика. Единствено в заповедта са цитирани такива действия, но не са приложени доказателства за реалното им осъществяване. Не е представен нито план за работа с ученика, нито пък е ясно кога са провеждани напр. консултация с психолог/педагогически съветник, какъв е интензитета на тези срещи, нито какъв е напредъка от тях. Не става ясно дали се е работило системно, или е проведена единична среща, както и дали е постигнат и какъв резултат от това. Т.е., няма достатъчно данни по делото да са изчерпани всички мерки за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на

проблемното поведение на В. Ш.. В чл.45 от Наредбата за приобщаващото образование са регламентирани дейностите за въздействие върху вътрешната мотивация на детето, посредством които може да се овладее неговото проблемно поведение.

Преди налагане на санкцията на В. В. Ш. не му е оказана обща подкрепа по чл.178, ал.1, т.12 ЗПУО, чрез дейности по превенция и за преодоляване на проблемното му поведение. Всяко наказание се налага с две цели: да превъзпита нарушителя и да го приучи към спазването на определения ред, както и да въздейства възпиращо на останалите членове на общността. Тук следва да бъде отчетена и активната роля на педагозите, които трябва да информират учениците за вредата от употребата на тютюневи изделия и неблагоприятното им въздействие върху здравето.

Преди налагане на санкцията директорът или упълномощено от него лице задължително изслушва ученика в присъствието на психолог или на педагогически съветник и/или се запознава с писменото обяснение на ученика на фактите и обстоятелствата, свързани с конкретното нарушение /чл. 65, ал. 1 от Наредбата/. Нормата на чл.204, ал.3 ЗПУО също предвижда, че изслушването задължително се извършва в присъствието на психолог или на педагогически съветник. По делото не са представени писмени доказателства, удостоверяващи тези факти.

Определената санкция „преместване в друго училище“ е непропорционална, несъразмерна с преследваната от закона цел. В нарушение на чл.201, ал.2 ЗПУО, не са взети предвид възрастовите и личностните му особености, причините, поради които В. В. Ш. е извършил нарушението. Не е отчетено и че именно поради лекомислието на възрастта, той не е разбирал значимостта на постъпката си. По никакъв начин не трябва да се омаловажава провинението на В. Ш., но също така е задължително при работата с него да бъде запазена, развита и укрепена психиката му. Той трябва да бъде подпомогнат да осъзнае грешката си и за в бъдеще да не допуска прояви, чрез които нарушава задължението си по чл.47, т.4 от Правилника на 125 СУ „Б. П.“.

Съжденията на административния орган, обективирани в заповедта не са подкрепени с достатъчно относими доказателства за осъществени факти и обстоятелства, които да изпълнят съдържателно хипотезата на чл.199, ал.1, т.4 и чл.200, ал.4 ЗПУО.

В заключение, съдът приема, че наложената санкция, е незаконосъобразна и поради наличието на отменителното основание по чл.146, т.4 АПК, следва да бъде отменена. При прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 ал.1 АПК, ответникът не доказва съществуването на фактическото и

правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни правни последици за ученика В. В. Ш..

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, *Административен съд София-град*, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ *заповед № РД-07-2187-1745/06.04.2023г.* на директора на 125 СУ „Б. П.“, по жалбата на З. Б. Т. и В. М. Ш., като родители и законни представители на малолетното дете В. В. Ш..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия: